

Resolució 121/2019, de 7 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 813/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor

Informació reclamada: Empadronament de la filla de la persona reclamant.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: L'accés a una inscripció padronal, que a més afecta a una menor d'edat, per part de qualsevol persona aliena amb tota probabilitat s'hauria de denegar com a mínim en base als límits establerts pels preceptes citats; però en aquest procediment qui demana l'accés és la mare de la menor, de qui comparteix la tutela; en conseqüència, i com argumenta extensament l'informe de l'APDCAT reproduït parcialment als antecedents, la seva situació jurídica respecte de la seva filla li dona dret a la informació sol·licitada; en la mida que té atribuïda judicialment la tutela compartida de la menor, cap de les dades personals de la filla li poden ser alienes (de fet, l'informe de l'APDCAT assenyala que fins i tot les podria demanar com a dades pròpies), com tampoc ho són la resta dels seus drets i interessos; per tant, els límits invocats no operen en aquest cas (excepte en relació amb la informació relativa únicament a l'empadronament del pare de la menor) perquè els drets i interessos que protegeixen no són aliens a la persona reclamant. En aquest cas l'oposició del pare tampoc justifica aplicar la demora en l'accés a la informació prevista en els articles 34.3 LTAIPBG i 34.2 RGAIP, perquè, com ja s'ha dit i argumenta l'informe de l'APDCAT, la informació que demana la mare que té la custòdia compartida sobre l'empadronament de la filla són dades pròpies a les quals té dret no només sobre la base del dret d'accés a la informació pública, sinó també sobre la base del dret d'accés a dades pròpies emparat per l'article 15 del Reglament europeu 2016/679, de protecció de dades personals; en aquesta lògica, i en relació amb les dades de l'empadronament de la filla, mare i pare no són pròpiament primers afectats, sinó titulars compartits de les dades afectades, de tal manera que cap d'ells dos pot impedir, ni la seva oposició pot comportar traves ni demores excessives, que l'altre hi accedeixi.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Empadronament. Reclamació contra desestimació. Límits. Dades personals. Accés a dades pròpies. Drets dels menors. Drets i interessos privats. Trasllat. Al·legacions. Demora en l'accés.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 13 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 813/2019, presentada contra l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 14 d'octubre de 2019 la persona reclamant demana a l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor informació sobre quin ha estat el procediment d'empadronament de la seva filla, ja que no hauria acord entre els pares (que tenen la custòdia compartida) i l'adreça on està empadronada.
3. El 25 d'octubre de 2019 l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor contesta a la persona reclamant explicant les circumstàncies de l'empadronament del pare i de la menor en aquest municipi, argumenta la legalitat de les actuacions municipals i denega facilitar a la reclamant l'adreça de l'empadronament, invocant la legislació de protecció de dades personals.
4. La Reclamació presentada el 13 de desembre de 2019 invoca la custòdia compartida (adjunta una sentència judicial que atribueix a la persona reclamant la pàtria potestat i la custòdia compartides de la seva filla) i demana conèixer l'adreça d'empadronament del pare i de la menor i consultar l'expedient de l'empadronament.
5. El 17 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 18 de desembre de 2019, vist que l'Ajuntament denega la informació sol·licitada tot invocant la legislació de protecció de dades personals, la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i comunica a les parts que, en conseqüència, el termini per resoldre la Reclamació s'amplia en 15 dies, en aplicació de l'apartat 9 del mateix precepte.
7. El 15 de gener de 2019 la GAIP rep l'informe municipal, que cita les previsions de la normativa vigent en casos d'empadronament de menors fills de pares que no conviuen en el mateix domicili, conclou que l'empadronament referit a la sol·licitud és conforme amb aquesta normativa i considera que *la denegació de les dades d'empadronament de la menor resulta del fet que, tot i que la mare pot ser considerada part interessada, la sol·licitud pot donar a entendre que hi ha algun problema de custòdia, ordre d'allunyament, etc., ja que el normal davant d'aquests tipus de fets és que el progenitor conegui on està el domicili de la seva filla i, és més, el règim de visites haurà de verificar-se, entre altres, als domicilis dels progenitors. Aquestes circumstàncies i el fet de la guarda de la menor de forma compartida fa considerar la necessitat d'una autorització per escrit del progenitor amb el qual es troba empadronat el menor, és a dir, del pare, per tal d'accedir a les dades del padró.*
8. El 21 de gener de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: *La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a la informació pròpia i a la de la seva filla menor d'edat que pugui constar en l'expedient d'empadronament d'aquesta en el domicili patern, en virtut de la capacitat de representació legal prevista a l'article 12 LOPDGDD de l'LOPD i a l'article 136-18 del CCC. Tot i així, atès que de la informació facilitada es desprèn l'existència d'un*

possible conflicte entre les parts, caldrà donar trasllat d'aquesta petició al pare per tal que pugui al·legar si existeix alguna circumstància que hagi de comportar una limitació d'aquest dret d'accés. L'accés a la resta d'informació referida al pare continguda en l'expedient d'empadronament, només resultaria justificat si aquesta ha servit a l'Ajuntament per a procedir a la inscripció de la filla en el domicili patern. Altrament, caldria limitar-ne l'accés. Aquestes conclusions es fonamenten, entre altres, en les consideracions següents:

La sentència sobre el procediment de guàrdia i custòdia, dictada en data 19 d'abril de 2018, que la interessada acompanya a la reclamació, reconeix a ambdós progenitors la titularitat i l'exercici conjunt de la pàtria potestat d'acord amb el que disposen els articles 154 i 156 del Codi Civil i 236-1 del Llibre Segon del Codi Civil de Catalunya. A aquests efectes, estableix que "deberán comunicarse todas las decisiones que con respecto a su hija adopten en el futuro, así como todo aquello que conforme al interés prioritario de la hija deban conocer ambos padres, i ello por estar de acuerdo las partes i haber informado en tal sentido al Ministerio Fiscal, considerándose que es lo más beneficioso para la menor (...)" (fonament jurídic segon). S'atribueix també la guàrdia i custòdia de la filla menor de la parella de forma compartida per ambdós progenitors, en les termes previstos en la interlocutòria sobre mesures provisionals dictada amb anterioritat, i en la mateixa sentència (fonament jurídic tercer). (...) La sentència que acompanya la reclamació no es pronúncia en relació amb les qüestions relatives a eventuais canvis de domicili de la menor. Tampoc hi ha constància de què s'hagi concretat la manera de prendre les decisions al respecte, tal i com preveu l'apartat 9 de l'article 233 CCC en relació amb el pla de parentalitat. L'article 236-11 CCC, que regula l'exercici de la potestat parental en el cas de vida separada dels progenitors, disposa en l'apartat 6, que "El progenitor que exerceix la potestat parental, llevat que l'autoritat judicial disposi una altra cosa, necessita el consentiment exprés o tàcit de l'altre per a decidir el tipus d'ensenyament dels fills, per canviar-ne el domicili si això els aparta de llur entorn habitual i per a fer actes d'administració extraordinària de llurs béns. S'entén que el consentiment s'ha conferit tàcitament si ha vençut el termini de trenta dies des de la notificació, degudament acreditada, que s'hagi fet per a obtenir-lo i el progenitor que no exerceix la potestat no ha plantejat el desacord segons el que estableix l'article 236-13." (...)

De tot l'exposat, se'n desprèn que la qüestió sobre el canvi de domicili dels fills menors d'edat és una decisió rellevant que hauria de ser prèviament acordada entre ambdós progenitors. La reclamant, manifesta la inexistència d'acord entre els progenitors sobre l'empadronament de la filla menor en el domicili patern, fet que contradiu els fets declarats pel pare en la declaració responsable que hauria presentat a l'Ajuntament i que serveix a aquest per a procedir a la inscripció de la filla menor en el domicili del declarant. Tot això posa en evidència que existeix un clar interès legítim de la mare en accedir a aquesta informació per poder exercir els seus drets, inclòs el dret de defensa en relació amb aquest assumpte. En canvi, i en la mesura que es tracta d'informació

relativa a ella mateixa no se'n desprèn cap afecció injustificada del dret a la protecció de dades personals de terceres persones. No sembla que la normativa de protecció de dades pugui suposar cap inconvenient per facilitar l'accés de la reclamant a dita informació a efectes de donar compliment a les obligacions de la legislació de transparència, especialment si tenim en compte que, tal com hem exposat, el dret d'accés previst a l'article 15 RGPD també li permetria accedir a la seva pròpia informació que consta a l'expedient. De fet, la reclamant ja disposa de determinada informació personal facilitada per l'Ajuntament en la resposta a la sol·licitud d'accés, quan se li comunica que el pare "va signar la Declaració Responsable, que té efectes probatoris de falsedat documental, al·legant que la mare estava d'acord amb la inscripció de la menor amb ell i qui li resultava impossible personar-se a l'ajuntament, a més de declarar que el Jutjat encara no li havia lliurat la sentència de divorci." I per tant, no sembla que s'hagi apreciat cap impediment en relació a l'obtenció de dita informació per part de la interessada.

Pel que fa a l'accés de la reclamant a la informació sobre el domicili d'empadronament de la filla menor de 14 anys, a l'hora de fer la ponderació que exigeix l'article 24 LTC cal tenir en compte que la sol·licitant ostenta la representació legal de la seva filla, segons es desprèn de la sentència judicial que acompanya la reclamació. (...) Així doncs, la normativa de protecció de dades permet als titulars de la potestat parental exercir per representació el dret d'accés (article 15 RGPD) dels seus fills menors de 14 anys. Tenint en compte això i que no seria d'aplicació cap limitació al dret d'accés previst a l'article 15 RGPD, com s'ha exposat en el fonament jurídic anterior, resulta un element clau, a l'hora de fer la ponderació que es tracta d'informació a la qual la persona sol·licitant pot tenir accés si exerceix el dret previst a l'article 15 RGPD en representació de la seva filla. (...) En aquest cas, la titularitat i l'exercici conjunt de la pàtria potestat compartida, reconeguda en la sentència que acompanya l'expedient, habilitaria l'exercici del dret d'accés a les dades personals de la filla menor d'edat recollides i tractades per l'Ajuntament en l'expedient del seu empadronament per la reclamant, en nom i representació d'aquesta. D'acord amb això, l'Ajuntament hauria de facilitar a la reclamant la informació sobre la inscripció de la seva filla en el domicili patern. En concret, hauria de poder accedir al full padronal on consta inscrita la menor, incloent-hi el nom del pare i l'adreça on consta domiciliada, i la documentació acreditativa (declaració responsable) del sol·licitant que hauria justificat l'empadronament d'aquesta en el domicili patern.

Advertir però que l'ordenament jurídic estableix el principi bàsic de l'interès superior del menor, que ha de regir totes les actuacions dels poders públics en relació amb aquest (article 11.2.a) Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil, i article 5.1 de la Llei 14/2010, de drets i oportunitats de la infància i l'adolescència). La protecció de l'interessat (en aquest cas menor d'edat) és una de les causes que podrien limitar el dret d'accés de l'article 15 RGPD, d'acord amb l'article 23.1 i) RGPD.

9. El 24 de gener de 2019 la GAIP comunica l'informe de l'APDCAT a les parts.
10. El 24 de gener de 2019 la GAIP trasllada la Reclamació al pare de la menor de qui es demana el domicili d'empadronament, en qualitat de tercera persona afectada i d'acord amb el previst pels articles 31 LTAIPBG i 34 RGAIP.
11. El 27 de gener de 2019 la GAIP rep les al·legacions del pare de la menor, que s'oposa fermament a què es faciliti la informació sol·licitada a la persona reclamant. Manifesta que la persona reclamant està posant contínues denúncies, querelles i queixes a òrgans públics i privats des de la separació, el 2014, sense que n'hagi guanyat cap i demana a la GAIP que "no entri en aquest joc" perquè aquestes institucions no haurien de servir per a revenges privades. Considera que la sol·licitud de la persona reclamant pot perjudicar la imatge i la reputació del pare i de la filla. Nega que hagi dit mai que la reclamant l'hagués autoritzat a empadronar la seva filla. Afirma que va ser la reclamant qui va abandonar-los el 2014 i que des d'aleshores ell i la seva filla han canviat dos cops de domicili i sempre s'han empadronats junts, tot i que la reclamant hauria intentat donar unilateralment de baixa la filla del padró anterior. Explica que la reclamant ha presentat una demanda davant d'un jutjat de Granollers perquè sigui un jutge qui decideixi on ha d'estar empadronada la filla i que aquesta vista s'ha de celebrar el proper mes de maig.
12. El 29 de gener de 2020 el mediador argumenta la inviabilitat de la mediació sol·licitada per la persona reclamant i en conseqüència la Reclamació haurà de ser resolta pel Ple de la GAIP, circumstàncies que són notificades a les parts en aquesta mateixa data.
13. El 29 de gener de 2020 la GAIP convida la persona reclamant a exposar la finalitat de la seva sol·licitud i les altres consideracions que consideri pertinents, a fi de poder ponderar el seu dret d'accés a la informació sol·licitada davant l'oposició municipal i del tercer afectat. També li demana a ella i al tercer afectat la documentació de què disposin sobre el judici previst pel proper mes de maig a Granollers, en demanda d'una decisió judicial sobre l'empadronament de la menor.
14. El 31 de gener de 2020 la GAIP rep les al·legacions de la persona reclamant: *Els motius pels quals vull tenir accés a l'expedient de l'empadronament de la meua filla són els següents. En primer lloc, informar que existeix desacord entre les dues parts referent al domicili on s'ha d'empadronar la nostra filla. La sentència de separació no es pronuncia sobre aquest fet i per tant, he fet la petició de jurisdicció voluntària al jutjat de primera instància nº9 de Granollers. Aquest jutjat ens ha citat el dia 20 de maig 2020 per poder regular aquest tema. Adjunto el document de la citació. Tal i com indica en aquest document cal que les parts aportem la informació relativa a l'empadronament de la menor. És per aquest motiu que em cal accedir a l'expedient de l'empadronament actual de l'Ajuntament de St Pere de Vilamajor.* També argumenta que al seu entendre el pare hauria empadronat la menor en dos ocasions de forma irregular.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació demanada per la persona reclamant és la relativa a l'empadronament de la seva filla al municipi de Sant Pere de Vilamajor, que es concretaria en l'expedient, amb inclusió expressa del domicili on està empadronada la filla. Tot i que la sol·licitud no demana rebre la informació en un format determinat, quan a les seves al·legacions (anteriorment 14) manifesta la finalitat d'aportar aquestes dades com a prova en un procés judicial, cal suposar que necessita còpia de la documentació objecte de la sol·licitud.

Allò sol·licitat, malgrat fer referència a persones físiques privades concretes, és informació pública, atesos els termes en els que l'article 2.b LTAIPBG defineix aquest concepte: informació elaborada per l'Administració o que es troba en el seu poder. L'expedient d'empadronament, tot i haver estat impulsat a iniciativa del pare, conté documentació elaborada per l'Ajuntament i tot ell està en el seu poder, inclosa la dada del domicili d'empadronament de la filla.

Atès el seu caràcter d'informació pública, els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG estableixen el dret de qualsevol persona a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals al dret d'accés a la informació pública que puguin justificar la denegació.

El antecedents posen de manifest que s'han invocat, bé per l'Ajuntament, bé per la tercera persona afectada (el pare de la menor) els límits de la protecció de dades personals, els drets de la menor d'edat i el fet que s'utilitzaria la institució del dret d'accés a la informació pública per demanar informació que forma part de l'esfera privada (relacions en l'àmbit privat). Aquestes consideracions podrien tenir, respectivament, empara legal en els articles 23, 24 i 21.1.e i f LTAIPBG.

Certament, en un sentit abstracte, l'accés a una inscripció padronal, que a més afecta a una menor d'edat, per part de qualsevol persona aliena amb tota probabilitat s'hauria de denegar com a mínim en base als límits establerts pels preceptes citats. Però en aquest procediment qui demana l'accés és la mare de la menor, de qui comparteix la tutela. En conseqüència, i com argumenta extensament l'informe de l'APDCAT reproduït parcialment als antecedents, la seva situació jurídica respecte de la seva filla li dóna dret a la informació sol·licitada; en la mida que té atribuïda judicialment la tutela compartida de la menor, cap de les dades personals de la filla li poden ser alienes (de fet, l'informe de l'APDCAT assenyala que fins i tot les podria demanar com a dades pròpies), com tampoc ho són la resta dels seus drets i interessos; per tant, els límits invocats no operen en aquest cas (excepte en relació amb la informació relativa únicament a l'empadronament del pare de la menor) perquè els drets i interessos que protegeixen no són aliens a la persona reclamant.

Tot i que la informació reclamada és relativa a persones privades, això no vol dir que pugui restar al marge del dret d'accés a la informació pública, perquè en realitat allò que es demana és la documentació produïda en exercici d'una funció pública (l'empadronament), funció que és exigible que resti sota l'escrutini social exercit a través del dret d'accés a la informació pública, com qualsevol altra potestat o funció pública o del sector públic. De fet, la persona reclamant argumenta que l'Ajuntament hauria exercit incorrectament les seves potestats d'empadronament de la seva filla; no li correspon a aquesta Comissió valorar aquest fet, però aquesta sospita de la mare contribueix a fonamentar el seu dret a la informació sol·licitada.

Així mateix, la reclamant invoca el seu dret de defensa, perquè acredita que ha impulsat un procés judicial per determinar el lloc d'empadronament de la menor i en el marc d'aquest procés necessitaria la informació sol·licitada per poder fer valdre la seva posició. És un argument consistent, que afegeix a la finalitat pública inherent al dret d'accés a la informació pública un dret privat potent, com és el de defensa dels drets i interessos de la reclamant, que reforça el seu dret general d'accés i comporta que es decanti al seu favor la ponderació requerida pels articles 22 i 24.2 LTAIPBG.

L'informe municipal valora la situació de conflictivitat en les relacions entre el pare i la mare i el fet d'estar pendent un procés judicial sobre l'empadronament de la menor i conclou que només facilitaria la informació sol·licitada amb la conformitat del pare. Aquest requisit podria tenir sentit si es tractés d'informació reservada (protegida per l'article 23 LTAIPBG) de l'àmbit privat del pare; però no és el cas: ni la informació és reservada, ni és només de l'àmbit privat del pare, ja que també ho és en la mateixa mida de la mare. Per tant, més que conformitat, el procedent és donar audiència al pare, tal com requereix l'informe de l'APDCAT, i això és el que s'ha fet en el marc d'aquest procediment.

L'oposició del pare no és vinculant, en part perquè la informació sol·licitada és pública i en part perquè els seus drets i interessos respecte de l'empadronament de la filla són similars als que ostenta la mare, que és la reclamant. Així mateix, les consideracions que formula amb les seves al·legacions no posen de manifest cap fet ni circumstància que hagi de prevaldre damunt del dret d'accés de la reclamant.

Nogensmenys, si bé és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa a l'empadronament de la seva filla, també ho és excloure de la informació que cal lliurar la relativa a l'empadronament del pare, en la mida que sigui possible, concretament la que no sigui indestruïble de l'empadronament de la filla.

Per una altra banda, en aquest cas l'oposició del pare tampoc justifica aplicar la demora en l'accés a la informació prevista en els articles 34.3 LTAIPBG i 34.2 RGAIP, perquè, com ja s'ha dit i argumenta l'informe de l'APDCAT, la informació que demana la mare que té la custòdia compartida sobre l'empadronament de la filla són dades pròpies a les quals té dret no només sobre la base del dret d'accés a la informació pública, sinó també sobre la base del dret d'accés a dades pròpies emparat per l'article 15 del Reglament europeu 2016/679, de protecció de dades personals. En aquesta lògica, i en relació amb les dades de l'empadronament de la filla, mare i pare no són pròpiament primers afectats,

sinó titulars compartits de les dades afectades, de tal manera que cap d'ells dos pot impedir ni la seva oposició comportar traves ni demores excessives a què l'altre hi accedeixi.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de febrer de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 813/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de l'expedient d'empadronament de la seva filla, amb inclusió expressa del domicili al qual està empadronada, amb ommissió de les dades que hi constin relatives exclusivament al pare.
2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor perquè lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.

3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 813/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.